

3. NORMES BÀSIQUES DE CONVIVÈNCIA I

PER QUÈ ?

Les primeres etapes de la vida d'un cadell són crucials perquè el nostre animal gaudeixi d'una vida futura estable i tranquil·la. Les primeres setmanes aprèn de la mare entre roncs, llepades i mossegades, i dels germans entre jocs. Aquest contacte esdevingut amb la seva família de gossos li serveix per aprendre a relacionar-se amb els animals de la seva espècie. Quan separem el cadell de la seva mare i germans, ens convertim en la seva família humana, i és cosa nostra aconseguir que aprengui certes normes de convivència amb la nostra espècie.

APRENDRE CERTES NORMES:

- El cadell neix amb els sentits del gust, tacte i olfacte funcionals, per poder trobar les mames de la mare i poder alimentar-se. El canal auditiu no s'obre fins al dia 11 i els ulls ho fan al voltant del dia 14, però no es fins al següent període quan es tornen funcionals.
- En aquesta etapa es passa la major part del temps mamant i dormint en companyia de la mare i els germans.
- Tothom de la casa ha d'estar d'acord amb quines coses es permetran al gos i quines no, i tots hem d'actuar davant de cada situació de la mateixa manera. No s'hi val que uns membres de la família deixin dormir el cadell al sofà i d'altres no, el gos es farà un embolic i no entendrà a qui creure.
- Les coses que pot fer, sempre les pot fer.
- Les coses que no pot fer, mai les pot fer.
- Quan realitzi una activitat desitjada se'l premiarà a l'acte amb el to de veu, carícies i fins i tot una mica de menjar (poca quantitat de quelcom molt palatable), d'aquesta manera l'animem a continuar pel mateix camí.
- Quan realitzi una activitat no desitjada se'l castigarà amb el to de veu, ignorant-lo i fent que no aconseguixi res gratificant a partir de l'acció no desitjada.

Hem de pensar que es un cadell, i que no s'ensenya d'un dia per l'altre, ens hem d'armar de paciència, però no hem de deixar passar accions que no volem que realitzi quan sigui gran.

APRENDRE A SER INDEPENDENT PERÒ OBEDIENT:

Perquè el nostre cadell creixi sa, s'ha de saber valdre per si sol i ser capaç d'afrontar els reptes del dia a dia sense necessitat de la nostra presència.

- Creació d'una rutina de vida: el nostre gos estarà més tranquil com més control tingui d'allò que l'envolta, es per això que és interessant crear un horari d'activitats diàries (menjar, bany, joc passeig...) el més estable possible.

- Premiar estats de calma, no intentar tranquil·litzar en estats de nerviosisme ni propiciar-los, perquè si ho féssim enlloc de tranquil·litzar-lo, estariem potenciant aquests estats. To de veu equànime per les diverses situacions diàries.
- Deixar joguets interactius quan marxem durant una estona, així fem que la nostra absència no sigui desagradable.
- No acomiadar-nos ni saludar quan tornem a casa de manera extremadament efusiva, ens ajudarà a que el gos entengui la nostra absència com quelcom normal, no excepcional.

Però per altra banda, com animal social que és, ha d'aprendre a veure'ns com a "líders" de la manada, cosa que hem de treballar des de petits.

- Potenciant les postures de submissió (panxa enlaire, morro agafat tancat...).
- Ensenyar una ordre bàsica: SEU.
- Utilitzar el "programa salari" on "res es gratis", amb el qual el gos ha d'obeir una ordre per aconseguir qualsevol al·licient: carícies, menjar, passeig...
- Controlar estats d'agressió (gruny, ensenyar les dents...), no deixar que guanyi.

